

Kunutta farklı bir dua okumanın hükmü

Soru: İki secde arasında okunan duayı yanlışlıkla kunut duası yerine okuyan bir kimse ne yapmalı?

Cevap

Hanefilerde Vitir namazında kunut yapmak vaciptir.¹ Kunutta okunması vacip olan muayyen bir dua olmayıp kunut duası diye bilinen duayı² okumak ise sünnettir.³ Nitekim fukaha, kunut duasını ezbere bilmeyen kimsenin ne okuması gerektiği noktasında farklı dualar okumanın caiz olduğunu ifade etmiştir.⁴ Buna göre bir kimsenin, sünnet olan dua yerine başka bir dua okuması caizdir.⁵ Şafiîlerin tercih edilen görüşü de böyledir.⁶ Ancak fukaha, namaz esnasında kullardan istenmesi mümkün olan bir şeyin Allah Teala'dan istenmesi halinde namazın bozulacağını ifade etmiştir.⁷ Dolayısıyla kunutta yapılacak dua, Kur'an-ı Kerim veya Sünnette mevcut olan ve insanlardan istenmesi mümkün olmayan bir mahiyette olmalıdır. Buna göre iki secde arasında okunan duayı⁸ kunutta okumak caizdir.

1. Alâuddîn Ebu Bekir b. Mes'ûd el-Kâsânî, *Bedâiu's-Sanâi' fi Tertîbi's-Şerâi'* (Beyrut: Dâru'l-Kutubi'l-İlmiyye, 1986), 2/229.

2. «اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَهْدِيكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنَتُوبُ إِلَيْكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ نَشْكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ وَنُخَلِّعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَلَكَ نَصْلِي وَنَسْجُدُ وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَخْشَى عَذَابَكَ إِنَّ عَذَابَكَ الْجِدِّ بِالْكَفَّارِ مُلْحَقٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ».

3. Abdülganî b. Tâlib el-Meydânî el-Guneymî, *el-Lübâb fi Şerh'il-Kitâb* (Dimeşk: Mektebetu Dâri'l-Fecr, 2016), 1/123.

4. Zeynuddin İbn Nüceym, *el-Bahru'r-Râik Şerhu Kenzi'd-Dakâik* (Beyrut: Dâru'l-Kutubi'l-İlmiyye, 2013), 2/74.

5. el-Kâsânî, *Bedâiu's-Sanâi' fi Tertîbi's-Şerâi'*, 2/233.

6. Ebu Zekeriyya Muhyiddîn b. Şeref en-Nevevî, *el-Mecmû' Şerhu'l-Mühezzeb* (Kahire: İdâratu'l-Tibâati'l-Münîriyye, 1928), 3/497.

7. Burhanuddîn el-Merğînânî, *el-Hidâye Şerhu Bidâyeti'l-Mübtedî* (Karaçî: Mektebtu'l-Büşrâ, 2021), 1/186.

8. «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَعَافِنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي» (Ebu Davud, Salat, 140, 141 (Hadis No: 850))